

vedtoges med 64 stemmer mod 52 (KF, V, CD, KrF og FD).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om den europæiske telekommunikationssatellitorganisation Eutelsat.

(Fremsat 14/3 84. Første behandling 21/3 84. Betænkning 8/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til statsministeren:

»Vil regeringen forhindre antenneforeninger og private i frit at modtage og fordele TV og radio fra udenlandske kommunikationssatellitter?«

Af Poulsgaard (FP).

(Anmeldt 27/4 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/5 84).

Begrundelse

Poulsgaard (FP):

Der er måske nogle, der undrer sig over, hvorfor vi kommer med denne forespørgsel nu. Det skal ses i flere forskellige sammenhænge. For det første har vi været noget utilfredse med de svar, vi har fået henholdsvis fra kulturministeren og ministeren for offentlige arbejder. Baggrunden for den forespørgsel er også nogle af de udtalelser, som statsministeren er kommet med. Derfor mente vi, at det var rigtigt at rette forespørgslen til statsministeren. Statsministeren sagde på et møde i Frederikshavn for et par måneder siden, at »hvis det er teknisk muligt at tage programmet ned, må man ikke bede min regering om at forbyde det.«

I Den europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 10, står der:

»Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker uden indblanding fra offentlige myndigheder og uden hensyn til grænser.«

Det hedder ganske vist videre:

»... at dette ikke forhindrer stater i at kræve, at radio, fjernsyn eller filmforetagender kun må drives i henhold til bevillinger.«

Dette indebærer kun, at man har ret til at gribe ind med hensyn til udsendelsesart, ikke med hensyn til modtagelse. Det vil jeg gerne understrege. Det vil sige, at når udsendelserne først er kommet i æteren på den ene eller anden måde, kan man ikke ifølge loven forhindre modtagelse af disse. Det er denne lovgivning, man følger i de frie europæiske TV-lande, og det er grotesk, at vi her i Danmark forhindres i dette af en såkaldt borgerlig-liberal regering.

Jeg vil gerne tilføje, at fremskridtspartiet ikke har noget imod hverken hybrid- eller bredbåndsnet. Vi er ikke maskinstormere eller bagstræveriske, men vi giver teledirektør Ib Lønberg ret, når han udtaler i Berlingeren den 4. marts 1984:

»Det er ikke rigtigt, som det hævdes, at en særlig lovgivning om hybridnettet er nødvendig for at få et bredbåndsnet herhjemme, lige så lidt som den er nødvendig for at få lyslederteknikken til at vinde indpas. Vi indbygger i stigende grad bredbåndsdele og lyslederteknik i det eksisterende telenet, der altid har kunne klare kundernes krav, så vi vil også i fremtiden være i stand til at udbygge nettet, hvis industrien ønsker øget bredbåndskapacitet.«

[Poulsaard]

Med denne udtalelse må regeringens tøven med at give fri nedtagingsret til fællesantenneanlæg og private anlæg af hensyn til hybridnettet være faldet til jorden. Den eneste begrundelse, der er tilbage, må være en barnepigementalitet, og kan en borgerlig liberal regering virkelig som den eneste i Europa – vi har måske Albanien – være med til at oprette det TV-jerntæppe, som man her har ladet gå ned i Danmark? Men det er selvfølgelig bedre end ingenting, og som Jyllands-Posten skriver i sin leder i dag:

»Selv om der er endnu en forhandlingsrunde tilbage, ligger det nu klart, at der vil blive indgået et bredt politisk forlig om oprettelse af et TV 2 uden for Danmarks Radio.

Der har i mange år været et flertal i folketinget for at få brud på monopollet, men når det først udmøntes nu, skyldes det, at de borgerlige partier bag regeringen har opgivet kravet om, at den nye kanal delvis skal reklamefinansieres.

Opgivelse af dette krav samt en del andre omstændigheder ved forligsbestræbelserne tyder på, at denne nye skabning bør imødeses med stor skepsis.«

Ja, mon ikke. Og videre:

»Den højeste grad af begejstring, som man realistisk bør svinge sig op til, er nok blot at sige, at det forhåbentlig viser sig at blive bedre end ingenting. Det kan vi så håbe på.

Og reklamerne kommer helt af sig selv i løbet af få år. Det får man trøste sig med indtil videre.

Samme forventning kan man desværre nok ikke have til, at post- og telegrafvæsenets monopol på at nedtage og distribuere signaler fra kommunikationssatellitter bliver brudt.

Af uforståelige grunde vil også de borgerlige partier fastholde dette monopol, og det har ikke noget med borgerlig, liberal politik at gøre.«

Nej, det tør antydes. Og så ved jeg ikke, om statsministeren har set i Berlingske Tidende i dag, at Sverige nu får lov til at tage satellit-TV ned.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er ikke i tvivl om, at der er et udbredt ønske og behov i befolkningen om at kunne

se også andre programmer end Danmarks Radios. Med andre ord ønsker folk flere valgmuligheder, og siden der er tilbud, ønsker folk, at det gøres teknisk muligt at modtage tilbuddene.

Det er en klar forudsætning for regeringen i de forhandlinger, vi netop har indledt om at skabe nye muligheder. Som hr. Poulsaard ved, er der ikke i øjeblikket lovhjemmel for frit at modtage og fordele TV og radio, men regeringen har allerede fremsat lovforslag, der åbner mulighed for fordeling af udenlandske programmer, og dette forslag skulle gennemføres, ønsker vi, inden sommerferien.

Svaret på forespørgslen er altså et klart nej. Tværtimod ønsker regeringen at gøre det muligt, at man kan nedtage og fordele TV-signaler, som kommer deroppefra, i første omgang fra kommunikationssatellitterne. Vi har allerede fremsat lovforslag om det. Det håber jeg får hr. Poulsaards støtte. Vi ønsker lovforslaget gennemført inden sommerferien, så er den sag løst.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Når det lovforslag, som statsministeren netop har omtalt, nemlig kulturministerens lovforslag nr. L 42, fremsat den 7. februar i år, er vedtaget, vil der blive givet adgang til for fællesantenneforeninger at fordele dels nabolandsprogrammer, som fremføres til de egne af landet, hvor de ikke kan modtages direkte, dels programmer, som kommer over kommunikationssatellitter. Der vil imidlertid være en række tekniske forhold, som skal tages med i betragtning, før fordelingen til den enkelte fjernseer bliver aktuel.

For det første skal der foretages en tilpasning af fællesantenneanlæggene. Det vil afhænge af anlæggenes nuværende tilstand, hvor store ændringer der er nødvendige for at kunne tilføre og fordele flere programmer i anlægget.

Dernæst skal P & T og telefonselskaberne være klar med deres fremføringsnet. For programmer, som kommer over kommunikationssatellitter, anbefalede mediekommisionens flertal – det var vist 60 af 61 medlemmer – at nedtagningen fra kommunikationssatellitten begrænses til nogle få velplacerede modtagesteder, da man ellers ville få vanskeligheder med forstyrrelser, når der i de kom-

[Ministeren for offentlige arbejder]

mende år sker en udbygning af P & Ts radiokædenet. Dette hænger sammen med, at satellitten og radiokæderne skal bruge de samme frekvenser. Frekvensspektret er som bekendt en stærkt begrænset ressource, som må udnyttes intensivt. Hvis der skal være fri modtagning overalt i landet fra kommunikationssatellitter, vil det betyde, at man må vælge andre frekvenser for de fremtidige radiokæder. Man bliver derved nødt til at bruge et højere frekvensleje, som kræver dyrere anlæg og flere antennemaster.

Regeringens lovforslag bygger på mediekommissionens flertals anbefaling, og der regnes med nedtagning ved 13 centrale termineringspunkter, hvorfra den videre fordeling sker i telefonselskabernes net til de enkelte antenneforeninger, som ønsker at få leveret programmerne.

Det vil naturligvis ikke være muligt for telefonselskaberne at have fremføringsnettene klar, umiddelbart når lovforslaget forhåbentlig inden længe er vedtaget. Udbygningstakten vil blive afpasset efter de ønsker, der fremkommer fra antenneforeningerne om levering af programmerne.

Som et direkte svar til forespørgeren kan jeg derfor sige, at regeringen ikke vil forhindre fællesantenneforeninger i at fordele TV- og radioprogrammer fra kommunikationssatellitter til fællesantenneanlæg. Tværtimod vil disse antenneforeninger altså få al tænkelig støtte til opnåelse heraf fra televirksomhedernes side.

Derimod er det i almindelighed ikke hensigten, at de enkelte fællesantenneforeninger skal opsætte egne modtagestationer til at nedtage programstoffet direkte fra kommunikationssatellitter. Dette hænger sammen med de tekniske omstændigheder, som jeg netop har omtalt.

Kommunikationssatellitter er telesatellitter, som også fører anden trafik, hovedsagelig anden trafik end TV-programstof, og det er nødvendigt, at der ikke finder uautoriseret modtagning sted. Danmark er deltager i internationale aftaler og konventioner til sikring af, at den fornødne hemmeligholdelse sikres brugerne af teletjenesterne. Dette sikres mest effektivt ved den valgte løsning.

Det siges ofte, at det alene er i Danmark, at der er problemer af denne art. Dette er naturligvis ikke rigtigt. Det fremgår af oplysninger, som P & T har indsamlet nu i anden

halvdel af april måned i år, at forstyrrelsesproblemerne er helt de samme i næsten alle europæiske lande, men udbygningstakten på radiokæder kan være forskellig i forskellige lande. Lovgrundlaget er ligeledes forskelligartet i de vesteuropæiske lande, men generelt er det således, at det ikke er enhver tilladt at modtage signaler fra kommunikationssatellitter, hvilket er i overensstemmelse med de af mig før nævnte internationale aftaler på området.

Jeg kan oplyse, at der i Finland, Norge, Belgien og Østrig er tale om nogle få modtagere, som de nævnte landes P & T har fuld kontrol med. I Belgien og Østrig er det post- og telegrafvæsenet, der opretter og driver disse modtagestationer. Det finske P & T ejer nogle af stationerne og har dispositionsretten til de øvrige. I Norge har modtagerne været private under en forsøgsordning, men en permanent ændring, nemlig således at de bliver P & T-ejede, overvejes netop for tiden i Norge.

I Tyskland er det Bundespost, som etablerer modtagestationerne. For hele Tyskland vil der antagelig blive tale om ca. 85 stationer. Det svarer nogenlunde til den danske situation, hvor der regnes med 13 stationer i alt. I Østrig, har jeg fået oplyst, har man allerede nu fået problemer med at finde blot 8 uforstyrrede pladser til placering af de 8 stationer, som det østrigske P & T har planlagt til dette formål. Det billede, der her viser sig af forholdene i andre lande, svarer meget godt til det, der gælder i Danmark.

Jeg skal så afslutningsvis henvise hr. Poulsgaard selv og andre, der måtte være interesseret, til at genlæse det spørgsmål – og dets besvarelse – som hr. Poulsgaard stillede mig her i salen den 11. april 1984. Det er fra sp. 4190 og fremefter.

Jeg giver denne henvisning af to grunde, dels fordi jeg dér har givet en oplysning, som jeg ikke lagde meget vægt på, som jeg også siger i mit svar – det er sp. 4192 – men som kun er delvis rigtig, idet jeg på det tidspunkt var orienteret om, at den franske TV-5-satellit ikke ville blive gratis.

Det viser sig, så vidt vi ved i dag – noget helt sikkert kan ikke siges – at den pris, der eventuelt vil blive opkrævet, er så lav, at den kun går i øre, og at det derfor nok vil være rigtigt at sige, at den praktisk taget vil være gratis. Ikke fordi jeg tror, denne kanal har

[Ministeren for offentlige arbejder]

nogen særlig stor interesse i Danmark. Jeg synes bare, jeg ville rette, nu, hvor lejlighed gives, denne oplysning til det mere korrekte og i øvrigt henvise hr. Poulsaard til at genlæse, hvad der blev sagt ved den lejlighed, for det står faktisk alt sammen som en udmærket besvarelse af den forespørgsel, hr. Poulsaard her har rejst.

Forhandling

Poulsaard (FP):

Da jeg er en høflig mand, skal jeg starte med at sige tak for svaret.

Statsministeren sagde nej til det, jeg har spurgt om, men reelt var det et ja. Man ville det. Vi fik en lang, lang udredning. Det er jo meget teknisk det hele. Derfor har jeg lidt mod sædvane allieret mig med nogle, og vi har fået et manuskript, men inden jeg går over til manuskriptet, har jeg da lyst til lige at knytte et par kommentarer til det, som ministeren for offentlige arbejder omtalte.

Jeg begrundede min forespørgsel for det første med, at vi var meget utilfredse med det svar, vi fik i folketinget, hvad jeg også gav udtryk for den dag. Jeg takker for den berigtigelse, der nu kommer fra ministeren. Men der er noget, vi slet ikke kan blive enige om.

Når ministeren for offentlige arbejder siger, at der ikke er plads til alle disse frekvenser, er der altså andre, der har forstand på de dele, der siger, at der sagtens kan blive plads til 5.000. Vi har ikke brug for 5.000, vi har allerhøjest brug for 500. Når ministeren siger, at man gerne vil give tilladelse til det, vil man jo ikke give tilladelse alligevel, for i næste sætning er der en masse forbehold. Det er selvfølgelig hybridnettet, der spøger i baggrunden. Sådan som situationen tegner sig i øjeblikket, bliver det, danske TV-seere kan få lov til at se, to svenske programmer, et norsk, det danske TV 2, to tyske programmer, og så er der ikke plads til mere i det net. Det er faktisk det, ministeren siger, og det er lige præcis det modsatte, vi vil. Vi siger, der er plads til alle de programmer, der kommer. Det har vi fra pålidelig kilde, hvis man kan sige det sådan.

Fremskridtspartiet går ind for personlig frihed, og vi går også ind for privatiseringen. Det har vi jo hørt lidt om at regeringen gik ind for i sin tid. Det gælder også på medi-

eområdet, og som en logisk følge heraf går vi naturligvis ind for, at fællesantenneanlæg får lov til direkte modtagning af TV-programmer fra kommunikationssatellitter. Dette prøver regeringen på alle mulige måder at spænde ben for. Det mener jeg vi kan dokumentere.

I øjeblikket er der intet, som teknisk forhindrer de eksisterende fællesantenneanlæg i at opsætte en parabolantenne i forbindelse med de eksisterende anlæg. Via disse antenner kunne halvdelen af danske seere, som er tilsluttet fællesantenneanlæg, i løbet af få måneder modtage programmer som Sky Channel, som sender 8 timer daglig, eller fransk TV-5. Det ville ikke koste samfundet en rød øre – det har ministeren også sagt her – da det er betalt via den europæiske satellitunion. Det er England, der stort set betaler det.

Men kulturministeren bliver ved med at give afslag på ansøgninger fra antenneforeninger om tilladelse til direkte nedtagning af disse programmer og begrundet det, som ministeren for offentlige arbejder sagde, med frekvensproblemer. Det benægter vi, og det benægter en masse fagfolk at der er.

Jeg kan også henvise til den artikel, der står i Berlingske Tidende i dag om, hvordan Palmes Sverige vil klare problemerne. Vi kan ikke forstå, når små lande som Holland, Finland og andre lande kan få plads, hvorfor vi ikke kan få plads. Vi kan da få plads til vore skibe og andre ting, hvis det endelig skulle være det. Det giver altså ikke problemer i de andre nordiske lande, heller ikke i England, Østrig, Schweiz, Tyskland og Frankrig, men dér, hvor hunden ligger begravet, er i P & T, som har forsynet ministeren med de tekniske detaljer. Da det er P & T, som vil tjene millioner via mono-polet på nedtagning af signallerne, er det måske ikke så mystisk endda.

De lande, jeg omtalte før, har altså valgt at bruge den liberale del af en aftale med Den internationale Telekommunikationsunion, altså ITU, som siger, at det er et nationalt anliggende, hvorvidt det alene er teledministrationen, der skal forestå nedtagning af programmerne, eller om der skal gives autorisation til private selskaber. Derfor kan regeringen lige så let som at klø sig selv i nakken give lov til det, hvis den vil, men det ønsker regeringen ikke på grund af hybridnettet. Det er på den baggrund, regeringens krumspring skal ses.

[Poulsgaard]

For at holde på P & Ts monopol ønsker man simpelt hen at vinde tid, så man kan få indført det hybridnet, som alligevel ikke når ud til en fjerdedel af Danmarks befolkning. Jo, måske om 10-15 år har de alle sammen det, men så er det en investering på 40-60 mia kr. Det er altså ikke småpenge, vi snakker om. Et hybridnet er jo til den tid allerede forældet. I nogle af de teknisk førende lande er man allerede gået bort fra det. I Amerika f.eks. går man over til direkte overførelse i stedet for en dyb kabelnedlægning. Et hybridnet har altså ingen jordisk chance for at blive rentabelt, hvis man kalkulerer med, at det er TV-seerne, som skal finansiere det.

Der er foretaget en masse undersøgelser ude over landet, og alle disse undersøgelser viser ganske klart i antenneforeninger, at de ikke ønsker flere TV-programmer, hvis det koster over 100 kr. mere om året. Prisen for tilslutning til hybridnettet er meget lavt sat. Det er jo nok for at lokke husarnerne ind. Det er 420 kr. plus moms i 1983-priser. Det bliver simpelt hen en naturgasskandale om igen, man er på vej til her, og det synes jeg nok man skulle være lidt forsigtig med.

Så kommer det allermorsomste: fællesantennelanlæggene, som repræsenterer næsten 3 mill. seere, er 100 pct. enige om, at man ikke ønsker at tilslutte sig et sådant hybridnet. Som jeg sagde før: man skal tvinge danskere til det. Tvang, tvang, tvang. Så står man med håret ned ad nakken, og så kommer den naturgasskandale, som jeg har omtalt, ind i billedet.

Så er der et andet stort spørgsmål. Hvordan tror regeringen, at den ved hjælp af restriktioner – kom denne regering ikke til verden på et løfte om, at det nu skulle til at være lettere at være dansker, og at vi i hvert fald skulle have en glad nyhed hver dag – kan få befolkningen til at vente 5-6 år, indtil dette hybridnet er stablet på benene? Det bliver spændende at se, for man må da være klar over, at disse satellitter, der kan rundspredde DBS, allerede kommer op i 1986.

Her får vi ganske gratis 8 programmer, som vi kan tage ned via en privat supertallerken, en parabolantenne. Den er ca. 60 cm i diameter og koster få tusinde kroner. Den kan stå bag risbusken, siger de, der har forstand på det. Hvis I har en risbusk i haven og I ikke kan lide, at naboen skal se den, kan I sætte den dér. Så det skræmmebillede,

man har kørt med: at det ville skæmme landskabet og byen med alle disse antenner, passer simpelt hen ikke. Statsministeren har lige forklaret – statsministeren er enig med mig, tak for det – at den holder heller ikke.

Disse DBS-satellitter sender på radiospredningsfrekvenser og er derfor underlagt international lovgivning. Her har regeringen og folkettingen ingen muligheder for stadig at opretholde Danmark som Europas eneste jerntæppe-TV-land, måske bortset fra Albanien. Det er simpelt hen ubegribeligt, at vi skal sættes i bås med Albanien af en borgerlig-liberal regering.

Hvis man virkelig prøver på at sænke dette jerntæppe, kender jeg den danske befolkning godt nok til at vide, at den opfindsomme dansker nok skal vide at finde på alternative løsninger, når politikere trækker urmelige og dyre løsninger ned over hovedet på dem.

Jeg kan se, at den røde lampe lyser. Det er der ikke noget at gøre ved. Men. . .

Formanden:

Jo, én ting.

Poulsgaard (FP):

. . . . én ting, man må holde op, men altså . . . (*Munterhed*). Jeg når ikke alt det, jeg havde planlagt at sige, men det må jeg så vende tilbage til i næste ombæring. Jeg må nok sige, at jeg var faktisk meget skuffet over svaret, men det var det svar, jeg havde forventet.

Tastesen (S):

Jeg kan forstå på hr. Poulsgaards store tale, at hvis det er fakta, hvad ministeren for offentlige arbejder har sagt her, benægter hr. Poulsgaard fakta.

Jeg kan da sige, at vi i socialdemokratiet i denne sammenhæng tror på ministerens fremstilling. Vi er sikre på, at ministeren har checket tingene af med den nødvendige ekspertise, og som det er fremstillet her, må det være rigtigt. Derfor kan vi slutte op om den afvisning af hr. Poulsgaards forespørgsel, som er kommet, i overensstemmelse med det, statsministeren har sagt, og i overensstemmelse med det, ministeren for offentlige arbejder har sagt.

Hr. Poulsgaard har måske et bagland bag sig, som er hr. Poulsgaard selv og frem-

[Tastesen]

skridtspartiet samt enkelte antenneforeninger og måske også visse importører af forskellige former for parabolisenkram, men det er bestemt ikke så vidt og bredt, som hr. Poulsgaard udtrykker det.

Vi ønsker ingen begrænsninger i den politiske og kulturelle ytringsfrihed, og derfor har socialdemokratiet givet sin tilslutning til lovforslag nr. L 42 for så vidt angår ophævelse af kommunegrænsemonopolet. Vi er indstillet på, at de udenlandske programmer skal have lov til at komme frem til forbrugerne, men det skal ske i post- og telegrafvæsenets regie.

Vi har samme opfattelse som den, ministeren for offentlige arbejder gav udtryk for, nemlig at modtagning alene må ske ved passende placerede modtagestationer, der oprettes og drives af post- og telegrafvæsenet. Herfra må programmerne så transporteres til de fællesantennelanlæg, der vil betale for denne tjeneste, men vi håber samtidig, at det er de færreste, der kommer i den situation, at de vælger at få de udenlandske programmer frem på denne måde.

Vi ønsker en udvikling af hybridnetstanken, og vi er indstillet på at se dette forslag samordnet med det forslag til folketingsbeslutning, som socialdemokratiet har fremsat, og som kommer til behandling i næste uge, hvor vi siger, at der gives post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne mulighed for at etablere et såkaldt hybridnet, der bygger på post- og telegrafvæsenets og telefonselskabernes net og forudsætter en udvikling af fællesantennene og forbindelsesnettene imellem dem.

Denne holdning har vi også, fordi man må anlægge samfundsøkonomiske betragtninger. Ud fra kulturpolitiske betragtninger vil vi samtidig arbejde for et dansk TV 2 i det større perspektiv, som også tager hensyn til ytringsfriheden og muligheden for at fremføre de udenlandske programmer. Hvis det skal frem på anden vis, accepterer vi også, at det må ske i post- og telegrafvæsenets regie og under hensyn til de tekniske muligheder, som der findes her, hvilket er helt i overensstemmelse med den redegørelse, som ministeren for offentlige arbejder har givet her.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hr. Tastesen sagde, at hvis det er fakta, så benægter jeg fakta. Ja, det gjorde jeg faktisk. De tal, jeg kommer med, er dokumenteret af folk, der virkelig har kendskab til tingene; det vil jeg gerne understrege. Man kan have politiske holdninger, og det er en politisk betragtning, hr. Tastesen giver udtryk for, når hr. Tastesen ønsker hybridnet, for hybridnettet bestemmer man jo hvad der skal puttes ind i, det kan man ikke gøre ved parabolantenner.

I øvrigt har jeg også et andet ærinde. Jeg nåede ikke til slutningen af manuskriptet, men jeg havde faktisk en dagsorden med i lommen, som jeg gerne vil fremsætte. Den lyder, som følger:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger hermed regeringen at ændre de nødvendige love, således at det bliver muligt for de enkelte antenneforeninger under post- og telegrafvæsenets kontrol at modtage udenlandske TV-programmer over telekommunikationssatellitter, således at kanalkapaciteten i de eksisterende antennelanlæg bliver udnyttet til glæde for den danske befolkning.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Flemming Jensen (KF):

Egentlig burde hr. Poulsgaard nu være en meget glad og taknemlig mand. Hr. Poulsgaard har spurgt statsministeren, om regeringen vil forhindre antenneforeninger og private i frit at modtage og fordele TV og radio fra udenlandske kommunikationssatellitter, og hr. Poulsgaard har fået det meget klare svar, at det vil regeringen ikke. Jeg synes, det er lidt utaknemligt, at hr. Poulsgaard så fortsat er vred, for svaret er jo klart og tydeligt, men det kan måske skyldes, at hr. Poulsgaard har nogle kendsgerninger, som han sætter højere end ministerens.

Nu ved jeg fra tidligere debatter med hr. Poulsgaard – hvis jeg må bruge et af hr. Poulsgaards stående udtryk – at hans barnetro forbyder ham at rette sig efter kendsger-

[Flemming Jensen]

ninger, hvis de strider imod det, han i øvrigt selv mener, og så er det selvfølgelig vanskeligt at diskutere.

Jeg vil gerne takke de to ministre for redegørelsen og sige, at det konservative folkeparti, der jo går ind for den størst mulige frihed også på disse områder, slutter helt op bag redegørelsen.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg forstår udmærket, at regeringspartiernes ordførere holder nogle meget korte taler, for det må være slemt, når man skal til at rende fra alle de løfter, man har givet. Derfor forstår jeg godt, at man ikke ønsker denne debat.

Men hvad var det, jeg skulle takke for, hr. Flemming Jensen? Statsministeren holdt en tale, men så gik hans minister for offentlige arbejder op og sagde lige det modsatte, nemlig at man i realiteten ville forbyde private antenneforeninger at nedtage programmer. Hvad fik jeg så at takke for? Hvad er grunden til, at man kan gøre det i de andre nordiske og i andre europæiske lande, men ikke i Danmark? Vi har vel den samme atmosfære i Danmark, som de har i andre lande; det må i det mindste være en kendsgerning.

Sander (V):

Vi står over for tre spændende behandlinger her i folketinget, behandlinger, der i større eller mindre omfang har med vore TV-muligheder at gøre. I dag gælder det hr. Poulsgaards forespørgsel, og på tirsdag er det hybridnettets og bredbåndets fremtid, der er på dagsordenen. Vi er mange, der ønsker en positiv udgang på TV 2-sagen inden sommerferien – det forventer befolkningen i hvert fald – og Danmarks Radios monopol bør høre fortiden til.

I dag taler vi om risiko for et andet monopol, nemlig P & Ts eneret på nedtagning af TV-programmer fra kommunikationssatellitterne. Et sådant monopol er naturligvis heller ikke venstres livret, og derfor takker vi for ministerens redegørelse. Jeg tillader mig at lægge vægt på ordene »i almindelighed«, altså at det i almindelighed, men ikke udelukkende er P & T, der nedtager signaler. Jeg takker for, at der ikke i redegørelsen er noget, der udelukker, at ministeren kan tilla-

de private at nedtage signaler, f.eks. når P & T ikke umiddelbart er leveringsdygtigt.

Når vi fra venstres side ønsker at understrege, at vi her i dag taler om kommunikationssatellitter, skyldes det, at vi har den opfattelse, at der ude i befolkningen og såmænd også her i folketinget sjældent bliver skelnet mellem de to satellitformer, vi taler om, nemlig de problematiske kommunikationssatellitter og de direkte sendende radio- og TV-satellitter, der som bekendt ikke er særlig problemfyldte.

De tekniske betragtninger fra ministeren for offentlige arbejder vil nok overraske mange antenneforeninger, der er gjort opmærksom på, at der eksisterer lettere og friere modtageforhold i nogle europæiske lande. Men vi må naturligvis gå ud fra, at ministerens tekniske svar er fulgyldige efter de forhold, som nu engang eksisterer her i Danmark.

Derfor må vi fra venstres side for det første fastslå, at fordelingen af TV i alle forhold bliver uden begrænsning, og for det andet at nedtagning begrænses – i hvert fald i et vist omfang tilsyneladende – for kommunikationssatellitterne, men bliver fri for de direkte sendende radio- og TV-satellitter.

Det er væsentligt for os at understrege, at ventetiden for de rundspredende satellitter formentlig er mindre end 2 år – ja, nu taler man oven i købet om kun 1 år – og så må vi tilsyneladende affinde os med visse begrænsninger i denne periode. Vi er naturligvis klar over, at der fortsat vil blive sendt TV via kommunikationssatellitterne, men denne sending vil sikkert blive beskåret, efterhånden som erhvervslivet lægger større og større beslag på disse satellitter, der jo netop er opsendt for at tjene erhvervslivet.

Ingerlise Koefoed (SF):

For SF er der ikke nogen tvivl om, hvad vi skal svare, hvis det er os, der bliver spurgt af hr. Poulsgaard, men det er det jo ikke, det er regeringen, der bliver spurgt. Vi mener ikke, at antenneforeningerne skal have mulighed for direkte at tage signaler ned fra kommunikationssatellitterne. Vi mener, det skal være P & T, der tager dem ned, at det skal være P & T og folketinget, der lægger retningslinjerne for, hvad der skal nedtages, og at det skal være de officielle udenlandske

[Ingerlise Koefoed]

TV-programmer, der nedtages, og ikke programmer fra kommunikationssatellitterne.

Jeg ved godt, at jeg, når jeg siger det, udsætter mig for, som jeg har gjort før, at blive beskyldt for at ville gå imod grundlovens § 77, og hvad det nu ellers er, man plejer at slå om sig med i disse debatter. Det tager jeg ret roligt.

Vores indstilling er den, at det bliver helt umuligt for folketinget som ansvarligt i denne sag at få nogen form for kontrol og styring på det, hvis ikke P & T i høj grad er med.

I øvrigt vil jeg sige, som jeg har sagt før, at vi ikke er spor interesseret i det hele taget i at åbne for nedtagning eller modtagelse af udenlandske TV-programmer, før vi har en klarhed over, hvordan det TV 2, der sandsynligvis kommer, skal være indrettet og skal fungere. Alt det diskuterer vi jo nu løbende, og da vi vel inden så forfærdelig lang tid kommer til en eller anden beslutning på dette punkt, synes jeg, vi skal udskyde resten af diskussionen til den tid.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er en enkel sag set fra det radikale venstres synspunkt at svare på den forespørgsel, der er rejst, idet et kontant nej, som jeg mener statsministeren gav udtryk for, ville stride imod det forslag om ændring af radiospredningsloven, der er til behandling i øjeblikket i folketingets kulturudvalg. Det fremgår klart af dette forslag, at fællesantenneanlæggenes opgave, for så vidt angår programmer fra kommunikationssatellitter, bliver at videresende, hvad der til disse er fremført og nedtaget af P & T og teleselskaberne, altså at det bliver fællesantenneanlæggenes opgave at videresende, ikke at nedtage signaler fra kommunikationssatellitterne. Det står i lovforslaget, og det står i de svar, kulturministeren har givet på spørgsmål fra udvalget. Kulturministeren henviser i øvrigt i et væsentligt bilag om dette spørgsmål – det er bilag nr. 21 – til en artikel i Berlingske Tidende den 25. februar 1984, skrevet af hr. Børge Nielsen, teknisk sagkyndig i P & T, som udførligt redegør for, hvorfor det af klare juridiske, økonomiske og tekniske grunde er nødvendigt, at signaler fra kommunikationssatellitter – og kun fra kommunikationssatellitter – nedtages af P & T. Der gøres ud-

trykkeligt opmærksom på, at der ikke hermed overhovedet er tale om, at P & T skal blande sig i, hvilke programmer det drejer sig om; man skal ikke blande sig i noget som helst andet, end hvad der har at gøre med de juridiske, økonomiske og tekniske forhold.

For os er der ingen som helst tvivl om, at den bedste service, vi kan yde modtagerne af disse programmer, altså medlemmerne af fællesantenneanlæggene, er at sikre de økonomisk, juridisk og teknisk bedst tænkelige vilkår for modtagning, og det får vi, når det er P & T og teleselskaberne, der står for nedtagningen. Debatten om ytringsfrihed er fuldstændig forkvaklet og malplaceret i denne sammenhæng. Selvfølgelig skal P & T videreregive, hvad der kan nedtages, men det er for at sikre de juridiske, økonomiske og tekniske forhold, at P & T skal stå for denne opgave. Hvis hr. Poulsgaard havde ladet sig belære en smule af disse faktiske sammenhænge og knap så meget af privatinteresser i salg af paraboludstyr, ville hr. Poulsgaard ikke have rejst denne forespørgsel.

Vi må anbefale, at den dagsorden, hr. Poulsgaard har foreslået, bliver stemt ned; ellers opererer vi i strid med det lovforslag, som regeringen har fremsat. På dette punkt er vi enige i dette lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Allerførst vil jeg gerne takke for redegørelsen.

Forespørgsel nr. F 17 fra hr. Poulsgaard til statsministeren, om regeringen vil forhindre antenneforeninger og private i frit at modtage og fordele TV og radio fra udenlandske kommunikationssatellitter, omhandler noget, der i befolkningen er stor interesse for. Interessen ligger i at kunne se så mange udenlandske TV-programmer som muligt, og jeg ved, det også er regeringens hensigt at imødekomme disse ønsker, såfremt der ikke derved opstår andre vanskeligheder.

I grænseområderne til de to Tyskland og i Sverige og Norge modtager man programmerne direkte fra disse landes TV-stationer og fordele dem i fællesantenneanlæg. Efter loven om radio- og fjernsynsvirksomhed er det for tiden alene disse programmer, der må fordeles i danske anlæg.

Som bekendt har regeringen fremsat lovforslag nr. L 42 af 7. februar 1984 for at lem-

[Sonja Albrink]

pe denne bestemmelse, så det også bliver til-
ladt antenneforeninger at fordele udenland-
ske programmer, der fremføres til anlæggene
gennem P & T og telefonselskabernes telenet,
som naturligtvis må udbygges for at klare
denne fremføring.

Det omtalte lovforslag var til førstebe-
handling her i tinget den 21. februar 1984 og
fik en positiv modtagelse af mange partier.

Når den del af lovforslaget, der omfatter
fællesantenneforholdene, er vedtaget, vil der
altså blive givet fællesantenneforeninger ad-
gang til at fordele nabolandes programmer,
som fremføres til de egne af landet, hvor de
ikke kan modtages direkte.

Jeg kunne bruge megen tid på at redegøre
for alle disse interessante områder, der griber
ind i hinanden, men vil undlade dette, da de
andre ordførere for regeringspartierne har
gjort deres bemærkninger hertil.

Centrum-demokraterne vil medvirke posi-
tivt til størst muligt udbud af TV-program-
mer for befolkningen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi fra fremskridtspartiet synes, at socialde-
mokratiet skulle gå ud og spørge deres græs-
rødder i antenneforeningerne, om de vil be-
tale ti gange så meget for hybridnetløsning-
en, som socialdemokratiet har fremsat lov-
forslag om, eller om de ønsker, at deres an-
tenneforening får ret til frit og direkte at
nedtage satellitprogrammer.

Venstres tidligere ordfører i denne sag, hr.
Fogh Rasmussen, har været ude med et for-
sigtigt pip til fordel for privates ret til ned-
tagning af signalerne, men det er svært at
finde rede i det, når hr. Sander i det blad,
der hedder »Hybridnet netop nu«, så kort
tid efter siger det modsatte.

Det samme gælder de konservative. Hr.
Ole Bernt Henriksen var ved at boble over af
fryd over hybridnettet. Man har indtryk af,
at han ikke har tænkt over, at det er hans
eget parti, som har medansvar, når milliard-
erne til naturgasskandale nr. 2 skal finansie-
res enten via øgede skatter eller besparelser.
Det første bliver nok tilfældet. Hr. Flemming
Jensen fra de konservative har i hvert fald
før ment, at man overhovedet ikke skal kom-
binere hybridnettet med TV og ikke anvende
nogen former for tvang for at forhindre fri
nedtagning af satellit-TV.

Jeg kan her oplyse, at det førende land på
elektronikområdet, Japan, heller ikke kombi-
nerer TV med hybridnet og bredbåndsnet.
Der er lavet forsøg med dette, men det mente
japanerne ikke der var grund til at arbejde
videre med. De holder sig til de etablerede
TV-fællesantenneanlæg, der virker på akku-
rat samme måde som de danske.

Hr. Bilgrav-Nielsen – og så må jeg igen
henvise til bladet »Hybridnet netop nu« –
har sagt, at han heller ikke ønskede at tvinge
folk til at opgive parabolantennerne og så
give dem et tilbud, de slet ikke har brug for.
I det omtalte blad udtalte han, at Maren i
kæret jo slet ikke har brug for dette lysleder-
net.

Hvis alle disse udtalelser stod til troende,
skulle der jo kunne blive flertal for den dags-
orden, hr. Poulsaard har fremsat forslag om
i dag.

I øvrigt vil jeg henvise til en artikel i Ber-
lingske Tidende i dag, hvor man kan læse, at
svenskerne får satellit-TV. De svenske tele-
myndigheder har købt 30 komplette satellit-
stationer, hvorfra man vil sende det engelske
underholdningsprogram Sky Channel, det
franske TV-5 og andre underholdningsudsen-
delser, som svenskerne nu kan vælge imel-
lem. De er heldige, de svenskere i det røde
Sverige. For vi i det borgerlige Danmark har
jo også fået tilbud om disse satellit-TV-ud-
sendelser fra et fransk TV-selskab, men det
blev afvist af ministeren under henvisning til
post- og telegrafvæsenets monopol. Ministe-
ren må nære stor beundring for P & T som
kulturmonopolformidler. Det virker forurolig-
ende på os.

Vi har haft den opfattelse, at regeringens
ønsker hidtil er gået i retning af en styrkelse
af det private initiativ, men efter ministerens
fortsatte styrkelse af det offentlige monopol
må vi stille os tvivlende over for oprigtighe-
den af regeringens privatiseringstanker.

Tinning (VS):

Vi skal ikke bruge meget krudt på dette
her. Jeg vil ikke begynde at diskutere hybrid-
net, bredbåndsnet, radio-TV-satellitter og TV
2 og frem og tilbage, men bare sige, at vi har
det udmærket med, at P & T kan nedtage
signalerne fra de udenlandske kommunikati-
onssatellitter og derefter videresende dem,

[Tinning]

for selvfølgelig skal det da være muligt at se fjernsyn og høre radio også på den måde.

Maisted (FD):

Jeg vil selvfølgelig ikke skuffe fru Ingerlise Koefoed med at citere grundlovens § 77, som lyder: »Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene.« – og det vigtigste – »Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres.«

Der er selvfølgelig ikke meget at sige til socialisterne, som ønsker, at man i den ene ende har en tragt, hvori man putter alt det ned, som befolkningen må se og høre, hvorefter det løber videre i det såkaldte hybridnet ud til diverse antenner og derfra fordeles til befolkningen, som skal være lykkelig over det, man nu beslutter at putte ned i denne tragt. Det er socialistisk nyhedsformidling, kulturpolitik og fri information til den danske befolkning. Det er sådan, de vil have det.

Selvfølgelig har hr. Poulsgaard ret. De satellitter, der i dag sender signaler ned, gør det formentlig fuldstændig lovligt, og at det hele skulle blive til forstyrrelser og ulovlighed, fordi man stillede en parabolantenne op ved siden af en busk i sin have, kan de fleste forhåbentlig høre lyder fuldstændig skørt og selvfølgelig intet har med virkeligheden at gøre. Det ville være det samme, som hvis man pludselig begyndte at sige, at man nu heller ikke må tage Radio Luxembourg, fordi det kunne genere nogen, men det er der altså ikke nogen der kan forbyde os endnu. Man kan jo ikke trænge ind i folks stuer og se, om de drister sig til at tage en udenlandsk radio-station. Men en antenne, der er placeret ude i haven, kan man godt forbyde.

Det er i bund og grund et spørgsmål om informationsfrihed, og det burde være en selvfølge, at man i folkettingen diskuterede, hvordan det overhovedet har kunnet lade sig gøre at gribe ind over for befolkningens frihed til at modtage, hvad man selv ønsker, i stedet for den omvendte diskussion, vi nu har om, hvorvidt man skal opretholde nogle monopoler, og om man skal bestemme, hvad den danske befolkning må se og høre. Det lyder i mine ører fuldstændig aparte og barokt, at man har bragt sig selv i den situation. Jeg kan som sagt forstå socialistisk kulturpolitik og anden form for politik, der øn-

sker at styre det danske samfund, altså at repræsentanter for formynderstaten ønsker et sådant system, men at borgerlige politikere, politikere der ønsker frihed for enhver pris, og som vil hæge om den personlige frihed eller burde gøre det for at få et frit samfund, overhovedet kan drømme om at anskue problemerne på den led! Som sagt støtter de frie demokrater dagsordensforslaget, for vi støtter selvfølgelig, at den danske befolkning får frihed til at modtage al den information, den ønsker.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Den frie demokrat, hr. Maisted, hævdede at forstå socialistisk kulturpolitik. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at dette ikke er tilfældet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal gøre pinen temmelig kort og nøjes med nogle ganske få principielle bemærkninger, og en enkelt replik til hr. Poulsgaard, som atter i dag disker op med nogle eksperter. Nu er der ikke noget mærkeligt i, at eksperter er uenige, for det er eksperter næsten altid. Hvad enten det drejer sig om teknik, økonomi, medicin eller andet, kan man altid finde nogle eksperter for ét synspunkt, andre for et andet og endnu andre for et helt tredje. Men det er typisk for hr. Poulsgaards eksperter, at de er og forbliver anonyme. Jeg er ikke i tvivl om, at der også findes agtværdige eksperter, som kan komme til et andet resultat end det, eksperterne i ministeriet for offentlige arbejder altså er kommet til, men man kan ikke blive ved med at slynge om sig med »jeg ved«, og »jeg kender eksperter, der siger«. Hr. Poulsgaard forsøgte selv at bruge ordet dokumentation, men den blev altså ikke givet.

Men så er der det afgørende og det principielle. Også hr. Maisted forsøgte her at tale om noget, som SFs ordfører nævnte, nemlig § 77 i grundloven om personlig frihed og alt det dér. Jeg vil gerne gøre gældende, at det er noget, der overhovedet ikke er tale om her. Hr. Poulsgaard talte om, at det kun er godt at være dansker, hvis man kan modtage alt frit. Ja men det kan man i dette land. Der er f.eks. ingen begrænsning i bevægelsesfri-

[Ministeren for offentlige arbejder]

heden, fordi det er stat, amter og kommuner, der anlægger vejene, det begrænser ikke noget menneske i at tage hvor som helst hen, dette menneske har bestemt sig for at tage hen. Der er heller ingen begrænsning i ytringsfriheden eller i modtagelsesfriheden af ytringer, fordi post- og telegrafvæsenet har et reelt monopol på brevforsendelser. Det indskrænker ikke noget menneskes, noget firmas eller nogen borgers frihed til at modtage, til at få at vide, til at meddele sig osv. Man taler her med de helt høje faner hævet og store gebærder om ting, som overhovedet ikke har nogen relevans til det, der er spurgt om, nemlig om, hvordan man – jeg tror, det var hr. Bilgrav-Nielsen, der udtrykte det sådan – teknisk, økonomisk og juridisk bærer sig ad med hensyn til at indrette nedtagning af kommunikationssatellitmeddelelser på en for samfundet hensigtsmæssig måde. Det har intet med frihedsrettigheder eller frihedsgoder at gøre.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg er meget uenig med ministeren i de betragtninger. Selvfølgelig kan vi frit bevæge os, sende breve, osv., men det har intet med sagen at gøre, hr. minister.

Der er tale om, at man fra det offentlige side vil bestemme, hvad der skal puttes ned i den tragt, hvorfra informationerne sendes ud.

Men jeg kan forstå på ministeren, at han altså vil garantere den danske befolkning, at denne regering vil sørge for, at alt, hvad der overhovedet er muligt, bliver puttet ned i den omtalte tragt, sådan at alle får de informationer, de har lyst til. Og så vil jeg gerne spørge ministeren, om det er korrekt, at disse satellitter sender på lovlige frekvenser, der ikke forstyrrer nogen, og at det ikke forstyrrer dette system, at en hr. Jensen eller hr. Hansen opstiller en parabolantenne nede bag buskén i haven. Er det korrekt, hr. minister, eller er det ikke korrekt?

Poulsgaard (FP):

Jeg har anlagt en meget sober tone, som jeg gerne vil fortsætte med, og jeg synes ikke, der er nogen grund til, at ministeren for offentlige arbejder svinger sig op i de store højder her.

Hvad er det for en dokumentation, ministeren vil have? Jeg har dokumenteret, at dette kan lade sig gøre i Sverige, i Norge, i Finland, i Østrig, i Vesttyskland, i alle andre lande end netop Albanien og Danmark. Er det ikke dokumentation nok? Hvad mere vil man have?

Nej, det, der er problemet, og det, ministeren har problemer med – det forstår jeg da godt med det parti, ministeren tilhører – er simpelt hen, at der var nogle partier, der gik til valg på et løfte om, at nu skulle vi have reklame-TV i Danmarks Radio, og det løfte er man løbet fra.

Ministeren står heroppe og siger, at han vil gøre pinen kort. Jeg ved ikke, hvem vi piner. Er det de få mennesker, der sidder her i salen, vi piner, eller hvem er det, ministeren hentyder til at vi piner? Alle de undersøgelser, der er blevet foretaget, viser ganske klart og entydigt, at den danske befolkning ikke føler sig pint af disse debatter. Den ønsker at få brudt monopollet.

Hr. Maisted har på udmærket måde beskrevet argumentet med vejene.

Den mest ærlige i denne debat er fru Ingerlise Koefoed. Hun har sagt ligeud: vi vil forbyde folk at se det, for de tager skade på folkesjælen. Så kan vi ikke omvende folk til gode socialister, som vi har chance for med den radio og det fjernsyn, vi har. Det er ærlig snak. Det er inderst inde også det, socialdemokratiet mener, de er bare ikke så ærlige som SF. Det var ærlig snak.

Hr. Bilgrav-Nielsen svinger sig igen op til nogle høje toner om ytringsfrihed, og jeg ved ikke hvad, og siger, at jeg ikke har forstået nogen ting. Ytringsfriheden er sikret, sagde hr. Bilgrav-Nielsen. Ja men for hvem? Den er sikret for dem, der fastlægger programmerne, hvis vi får hybridnettet. Får vi derimod telekommunikationssatellitter, så kan alle, der har lyst til det, sende. Hr. Bilgrav-Nielsen vil stadig væk have et radoråd og en hel masse andre, der skal sidde og bestemme. Derfor er ytringsfriheden overhovedet ikke sikret. Det vil køre på præcis samme melodunte som i dag, og den er vi nogle stykker der er meget utilfredse med.

Jeg har ikke fået statsministeren herop igen. Det havde jeg i og for sig heller ikke ventet. Jeg startede min begrundelse med et spørgsmål til statsministeren, idet han var citeret for at have sagt i Frederikshavn:

[Poulsgaard]

»Hvis det er teknisk muligt at tage programmerne ned, så kan man ikke bede min regering om at forbyde det.«

Og det er altså teknisk muligt at tage programmerne ned, men alligevel vil regeringen forbyde det.

Det falder ganske i tråd med det, generaldirektøren for P & T til Radioavisen har udtalt:

»Ønsker man at fremskynde udviklingen af hybridnettet, så vil det kræve indgreb over for fællesantenneforeninger. Det er de overvejelser, politikerne nu skal i gang med at foretage.«

Og så kommer man her og påstår, at man overhovedet ikke vil genere fællesantenneforeninger. Det er det stik modsatte, der bliver resultatet.

Jeg blev ikke færdig i første omgang med det, jeg var i gang med at omtale, men vi ved altså, at det vil tage 5-6 år at få installeret hybridnettet, og vi ved, at allerede i 1986 får vi programmer fra DBS-satellitter med reklame. Det er det, man vil forhindre. Derfor vil man som modvægt til dette kulturchok have et dansk TV 2 med eller uden reklamer, koste seerne, hvad det vil.

Vi ved nu, at regeringen ønsker et dansk TV 2 uden reklamer. Det er det, der er blevet ført forhandlinger om. Et sådant æterbårent TV 2 sendenet vil det tage 4-5 år at få stillet på benene, og de statslige investeringer til dette sendenet vil være omkring 450 mill. kr. Det er immervæk, selv om man er socialdemokrat, en slags penge. Hr. Jimmy Stahr er enig med mig. Dem skal vi også ud på låne markedet for at få, dem skal vi også have kradset hjem.

Og så kan vi da være glade, for når alt dette er sket, så får danskerne lov til at se lige præcis de programmer, storebror staten vil at de skal se. Dem har jeg nævnt før. Det bliver 2 svenske, 1 norsk, dansk TV 2 og 2 tyske programmer, så er der ikke plads til mere. Og det kalder hr. Bilgrav-Nielsen yttingsfrihed! Ja vel. Alt det her må seerne da blive meget glade for, ellers er de nogle utaknemlige nogle.

De vil da også med glæde betale den licens, det bliver nødvendigt at opkræve – ellers skulle de da være nogle skarn. Sagen er den, at hvis man fra offentlig side iværksætter en landsdækkende spredning af disse programmer, som jeg har omtalt, så kommer

seerne til at betale licens til Norge, til Sverige og til Tyskland. Man er allerede i gang med licensslagsmålet Norge og Sverige imellem. Det må da være Ebberød Bank. Det kan vi i dag tage gratis.

Hvis det går, som regeringen vil have det, skal vi altså til at betale licens til norsk, svensk og tysk TV. Foruden det er der tilslutning til hybridnettet og etablering af sendemaster, og hvad der skal til. Det vil løbe op i mange tusinde kroner om året, og det vil fremskridtspartiet ikke være med til at pålægge danskerne.

Derfor kan vi kun beklage, at kulturministeren løb fra det, hun var ude med. Hun udtalte, at vi egentlig skulle have haft en vejledende folkeafstemning om dette spørgsmål. Det havde været dejligt, om vi havde fået det på plads.

Der er mange ting, man kan undre sig over. Fru Pia Kjærsgaard har så glimrende beskrevet, hvad Palmes Sverige tillader. Det plejer at være Sverige, de røde kopierer, og derfor sidder vi i saksen i dag, hvor man har skelet til Sverige. Nu er der endelig noget, det var værd at se til Sverige efter, og så sætter man kikkerten for det blinde øje.

Nu ved jeg godt, at formanden kun kan gå ind i debatten, når man har sagt noget, man ikke må, men jeg har fået refereret, at der blev holdt et møde i Ålbæk her under valgkampen. Ålbæk ligger i Frederikshavnkredsen. Jeg har fået refereret fra særdeles velunderrettet kilde, at på det møde svarede fru Mette Madsen på et spørgsmål, der gik på præcis det samme som min dagsorden – den er næsten skrevet af efter det spørgsmål – sammen med mange andre fra regeringspartierne, at det var en idé, man kunne tilslutte sig. Men man har selvfølgelig et standpunkt, til man tager et nyt.

Tastesen (S):

Jeg har et spørgsmål og en kort bemærkning. Mit spørgsmål er foranlediget af hr. Sanders ordførertale, og bemærkningen er til ministeren for offentlige arbejder, som forhåbentlig er her et eller andet sted.

Spørgsmålet er: går lovforslag nr. L 42, som vi har i øjeblikket, ud over den grænse, at det er post- og telegrafvæsenets ansvar, at man teknisk kan fremføre programmerne enten ved modtagestationer fra kommunika-

[Tastesen]

tionssatellitterne eller ved langdistancefremføring? Jeg forstod på hr. Sanders ordførertale, at der kunne være nogen tvivl om dette spørgsmål.

Og min bemærkning skal være, at jeg synes, at det røde Sverige er den stærkeste bekræftelse på, at det er en omgang vrøvl, både hr. Maisted og hr. Poulsgaard kommer med, at demokratiske socialister på nogen måde skulle kunne komme i tanke om at lægge begrænsninger for ytringsfriheden, kulturfriheden eller lignende Vi vælger bare i Danmark en anden teknisk metode til at fremføre programmerne end dem, man synes at vælge i Sverige.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, man kan da altid stå op og sige, at det er noget vrøvl, modparten kommer med. Det er ikke en måde at debattere på.

Det er i hvert fald ikke vrøvl, at socialdemokratiet i Danmark med næb og kløer har modsat sig reklamefinansieret radio og fjernsyn, og så kan hr. Tastesen jo benægte det lige så mange gange, jeg siger det. Vi er nogle stykker, der har en begrundet mistanke om, at det er, fordi man, i det øjeblik man får brudt monopollet, ikke kan styre det, hvor man vil sætte sig på en masse af de indflydelsesrige pladser.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg har ikke blandet Sverige ind i debatten. Jeg har udelukkende holdt mig til, hvad hr. Tastesen har sagt om dette. Hr. Tastesen ønsker altså denne tragt, hvor hr. Tastesen gerne vil bestemme, hvad der skal puttes ned, og befolkningen må affinde sig med, hvad hr. Tastesen mener at den har godt af at se og høre.

Jeg vil godt sige til hr. Tastesen, at den med demokratisk socialisme er noget sludder. Man kan ikke sætte to uforenelige størrelser sammen og så få noget med demokrati ud af det. Jeg ved godt, at man prøver på at sælge det på den måde. Socialisme er antidemokratisk og bliver ved med at være det, uanset om hr. Tastesen sætter et demokratisk ord foran. Det er en almindelig regel inden

for logikkens verden, at den går ikke, hr. Tastesen.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Man må ikke tiltale medlemmerne direkte fra talerstolen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, at man skulle prøve at rette sig efter, hvad der sker ude i befolkningen. Der er ingen tvivl om, at det TV 2, vi sandsynligvis får, men sandsynligvis ikke med fremskridtspartiets stemmer – vi vil i hvert fald se lovforslaget først, vi synes, det er helt urimeligt, at det ikke kan blive finansieret ved reklamer – slet, slet ingen dækning har i befolkningen.

Jeg vil i fortsættelse af hr. Poulsgaards bemærkninger sige, at vi hilste det velkommen, dengang kulturministeren talte om at lægge det ud til en folkeafstemning, men det er åbenbart blevet forhindret på en eller anden måde.

Jeg kunne tænke mig at høre, hvorfor regeringens, når nu alle de privatejede antenneforeninger kunne få gratis, reklamefinansieret TV at tilbyde deres medlemmer, ikke vil gå med til det. I et svar fra ministeren for offentlige arbejder til mig henvises der til grundlovens § 77, hvor der står, at censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres. Det mener jeg bestemt bliver gjort ved det, der sker nu.

Sander (V):

Da forhandlingerne tilsyneladende er ved at nærme sig deres afslutning, skal jeg på regeringspartiernes vegne meddele, at vi stemmer imod dagsordenen, da vi for nærværende ikke kan gå ind for dens udformning, mens vi behandler TV 2 lovforslaget, det nok så bekendte nr. L 42.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

I mit forrige indlæg efterlyste jeg dokumentation fra hr. Poulsgaards side. Hr. Poulsgaard gik så op og sagde, at han havde dokumenteret, hvordan det forholder sig i Sverige, Norge, Finland, Østrig, og han nævnte en hel masse andre lande og sagde, at Danmark var i klasse med Albanien.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg vil gerne oplyse over for de mange, der nu er kommet til stede, og hr. Poulsgaard, at han har intet dokumenteret om de lande. Jeg har meddelt, hvordan det er i de lande, og hr. Poulsgaard har ikke og kan ikke dokumentere noget som helst. Den eneste dokumentation, han har bragt og tyranniseret denne sal med den sidste time, er en henvisning til noget, der står i Berlingske Tidende i dag på side 11 under overskriften »Sverige får satellit-TV«, og da jeg er kommet flyvende hjem fra Bruxelles til morgen, har jeg ikke fået læst aviserne, da de ikke fandtes i flyet.

Jeg vil gerne oplyse over for hr. Poulsgaard, at han ikke engang kan læse indenad. Der står udtrykkelig i den artikel, at det røde Sverige, som hr. Poulsgaard siger, lader det svenske post- og televæsen indkøbe 30 satellitstationer. Det svarer nøjagtig til de 13 stationer, vi her i Danmark har forudset på hele mediekommissionens anbefaling, på regeringspartiernes anbefaling, på socialdemokratiets, radikales og SFs anbefaling. Det er nøjagtig det samme, vi gør her. Alt, hvad der er sagt om, hvad artiklen i Berlingske Tidende indeholder, er det rene volapyk.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja men vi må jo til at have noget bevogtning herinde, når vi har sådan nogle farlige terrorister rendende rundt herinde.

Jeg ved ikke af, at jeg har terroriseret salen. Vi har haft en politisk debat. Jeg synes ikke, det gavner debatten at beskyldte andre for at være terrorister, fordi de ikke er enige med ministeren for offentlige arbejder.

Og så skulle det være det rene volapyk, jeg siger. Ja vel, det kan man da mene politisk, men jeg ville være meget, meget lykkelig, hr. minister, hvis vi var kommet lige så langt som Sverige. Sverige får nu satellit-TV nedtaget ...

Anden næstformand (Mette Madsen):

Man taler ikke direkte til ministeren.

Poulsgaard (FP):

... De får lov til at se disse kanaler, som ministeren vil forbyde. De får i Sverige lov til at tage reklamefjernsyn. Kunne vi endda komme så langt her i Danmark, så var vi et langt skridt videre.

Hvorfor er det vrøvl, jeg står og siger? Det er jo sandheden, jeg står og siger. Ministeren har forfærdelig svært ved denne her situation, fordi han simpelt hen taler imod alt det, som alle andre borgerlige danskere ønsker, nemlig at få brudt det monopol. Nu har ministeren forpligtet sig til at forsvare monopolet, som er en dårlig sag, men det bliver ikke bedre af, at man hæver stemmen, hvad ministeren gør.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Hr. Sander har givet en begrundelse for, hvorfor regeringen ikke kan stemme for vores dagsorden, og det må vi jo så acceptere. Socialisterne gør det sikkert heller ikke, og det er nok bare, fordi de er socialister.

Men så kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål til hr. Bilgrav-Nielsen. Der er et billede af ham, han har udtalt sig til »Hybridnet netop nu«. Der bliver han spurgt om sin holdning og svarer: ja, i øjeblikket synes jeg, det ser ud, som om man vil tvinge folk til at opgive parabolantenner og så give dem et tilbud, de slet ikke har brug for. Ja men hvorfor kan de radikale så ikke stemme for denne dagsorden? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på heroppefra. Hr. Bilgrav-Nielsen behøver ikke at sidde og ryste på hovedet dernede. Det skal være heroppefra.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, bare for en ordens skyld vil jeg sige til ministeren for offentlige arbejder, at SF endnu ikke har taget endelig stilling til det lovforslag, der ligger. Hvad vores stillingtagen bliver, skal jeg ikke sige noget om her. Vi snakker om det, og vi skal nok røbe det, når det kommer til afstemning.

Jeg vil godt sige til fru Pia Kjærsgaard, at der står altså hverken noget hos Marx eller hos andre socialistiske skribenter om, hvad vi skal mene om dette. Den opfattelse, vi har, er faktisk en, vi har snakket og diskuteret os frem til. Den ville vi vel også have, selv om vi var knap så socialistiske, som vi er. Vi står ikke heroppe og siger noget, bare fordi vi er socialister.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja men så er der altså spænding til det sidste. Jeg vil sidde i spænding, indtil vi skal have afstemning og se, hvad de radikale og socialisterne stemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Pouls-
gaard (FP) (se foran)

forkastedes, idet 4 (FP og FD) stemte for, 99
imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

22) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til et udvalg angående:

Forslag til lov om et teknologinævn.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Lovforslag nr. L 157)

og

*Forslag til folketingsbeslutning om iværk-
sættelse af en oplysningskampagne om infor-
mationsteknologi.*

Af Gade (SF) m.fl.

(Beslutningsforslag nr. B 115).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Til dette valg er anmeldt følgende valg-
grupper:

en gruppe på 85 medlemmer: det konservati-
ve folkeparti, venstre, centrum-demokraterne,
fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti, de
frie demokrater og Steenholdt;

en gruppe på 83 medlemmer: socialdemokra-
tiet, socialistisk folkeparti og venstresociali-
sterne samt

en gruppe på 10 medlemmer: det radikale
venstre.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Aagaard (KF)
- 2 Fischer (KF)
- 3 Flemming Jensen (KF)
- 4 Eva Møller (KF)
- 5 Fogh Rasmussen (V)
- 6 Sander (V)
- 7 Bente Juncker (CD)
- 8 Kofod-Svendsen (KrF)
- 9 Ritt Bjerregaard (S)
- 10 J. K. Hansen (S)
- 11 Jytte Hilden (S)
- 12 Erling Jensen (S)
- 13 Ivar Nørgaard (S)
- 14 Erling Olsen (S)
- 15 Gade (SF)
- 16 Rahbæk Møller (SF)
- 17 Lone Dybkjær (RV)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 Svend Åge Petersen (KF)
Ole Bernt Henriksen (KF)
Pia Kjærsgaard (FP)
- 5-6 Hanne Severinsen (V)
Svend Erik Hovmand (V)
- 7-8 Brusvang (CD)
- 9-14 Ole Henriksen (SF)
Tastesen (S)
- 15-16 Ingerlise Koefoed (SF)
- 17 Larsen-Ledet (RV)

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Mette Madsen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes mandag
den 14. maj 1984, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende
dage i den pågældende uge skal jeg henvise
til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.51